

III. 14. Long 1890 31/III
Om den

8

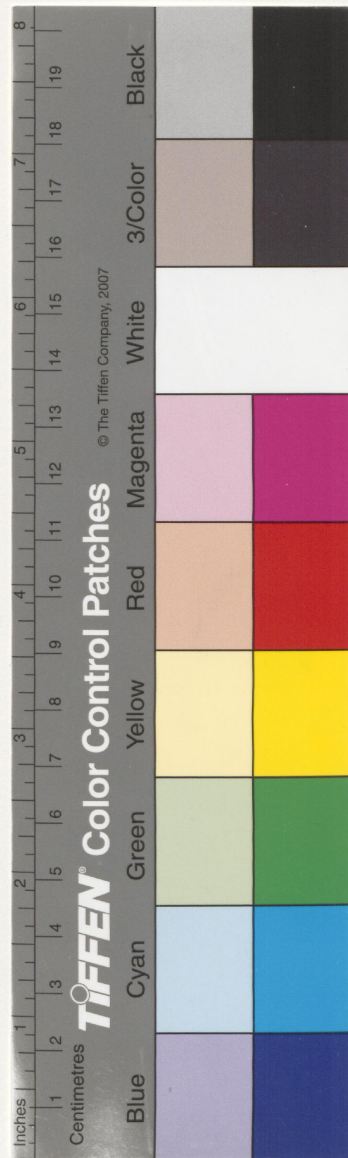
Om den s. h. Tove-lä-
sten eller "Tor i vauvisa".

I Pargas finnas inga
 spår af våra förfäders religi-
 ösa gudalära. Hvarken i orten
 namnen eller i folket's allmo-
 gens mytiskhet antäffas nå-
 got, som kan slå i samklang
 med Odin, Tor och Frey.
 ifrå kan man se den vand. som tyndes m.m.)
 det enda, som möjligt ty.

der på den desto god og lig betingelse
fordom varit hån de i Pargas af
förhållanden af den s. k. "lovelä-
ten". Men ej ens denna ~~en~~ ^{en} ~~sjun~~
~~ges här~~ förfinnes här i full-
ständigt släkt ~~här~~ de bägge
sista, de viktigaste versader-
na, hafva spårloft försvunnit.

Denna vadvisa berättas, huru
en vadvare blev öfverfallen af
rönmän samt då bläste låten,
på det att hemfolket måtte upp-
märksammas hans nöd.

Jag skall nu härvidan vid
sidan af min upptäckning från
stana den, som finnes intagen
i N. Carlheim - Gyllen -
skiöld's uppgift. "For i val-
visa".

Turlur logen, "Tullut i logen
Tolfman i skogen. Tolfman i skogen.
Tolfman äro de, Tolfman äro de,
Tolfvärd ^{burg} ~~likande~~ Tolfvärd bräna de
stora oxar togo de, store oxen stiga de,
shäuhudda slaktade valubomen binda de,
med våld. Mig vill de locka
till Tor i fjäll."

All den stund man nuför-
tiden och kan hända för århund-
raden tillbaka — därför att
Torjas beslöt af oss — ej be-
hoft så skilda vandrare, för att
slutda kreaturen mot roföjor,
har talen öfvergått till vagn-
sa vagnvita.
J. A. Thurman.

